

अन

सा । ज्योतिष्मतीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अनलप्रिया, स्त्री, (अनलस्य अग्नेः प्रिया षष्ठीतत् ।)
 अग्निभार्या । आग्नेयी । इति जटाधरः ॥
 अनलिः, पुं, (अनिति अन् + पचाद्यच् अनः तन्मधु-
 पानेन जीवनधारयिता अलिः भ्रमरो यत्र सः ।)
 वकलद्वयः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 अनवधानं, स्त्री, (न अवधानं मनोयोगः नञ्-
 समासः ।) चित्तस्याविक्षेपः । अमनोयोगः । अ-
 प्रणिधानं । इति हलायुधः ॥ तद्विशिष्टे चि ॥
 अनवधानता, स्त्री, (नास्ति अवधानं मनोयोगो
 यस्य सः, तस्य भावः ततस्तल् स्त्रियां टाप् ।)
 मनोयोगशून्यता । चित्तस्थानन्यविषयाभावत्वं ।
 कार्ये अनवहितत्वं । तत्पर्यायः । प्रमादः २ ।
 इत्यमरः ॥
 “कृत्तव्याकरणं यत्र समर्थस्य क्वचिद्भवेत् ।
 उच्यते दितयं तत्र प्रमादोऽनवधानता” ॥
 इति शब्दरत्नावली ॥
 अनवरः, चि, (न अवरः, नञ्समासः ।) अकनिष्ठः ।
 अन्यूनः । श्रेष्ठः । प्रधानः । यथा,—
 “सोऽयमिन्द्रादनवरो वासुदेवाच्च भारत” ।
 इति विराट्पर्व ॥
 अनवरतं, स्त्री, (अव + रम् + भावे क्तः, नास्ति अव-
 रतं विरतिर्धत् तत् ।) निरन्तरं । तत्पर्यायः ।
 सततं २ अनारतं ३ अश्रान्तं ४ सन्ततं ५ अवि-
 रतं ६ अनिष्टं ७ निर्यं ८ अजस्रं ९ प्रसक्तं १०
 आसक्तं ११ अनदं १२ । इति जटाधरः ॥
 तद्विशिष्टे वाच्यलिङ्गं । इत्यमरः ॥
 (“अनवरतधनुर्ज्यास्फालनक्रूरकर्म्म”) ।
 इति शाकुन्तले ।)
 अनवरार्द्धः, चि, (अवरमर्द्ध, कर्मधारयः, तत्र भवः,
 अवरार्द्ध + यत्, ततो नञ्समासः ।) उत्तमः ।
 प्रधानः । इत्यमरः ॥
 अनवलम्बः, चि, (नास्ति अवलम्बः आश्रयो यस्य
 सः ।) अवलम्बनशून्यः । निराश्रयः । यथा,—
 “न परं पथि पद्मपातित-
 नवलम्बे किमु मादृशेऽपि सा” ।
 इति नैषधं ॥
 अनवसरः, चि, (नास्ति अवसरः अवकाशो यस्य
 सः ।) निरवकाशः । अवसराभावे पुं । यथा,—
 “अतर्क्यैश्वर्ये त्वय्यनवसरदुःस्था हतधियः” ।
 इति महिम्नः स्तोत्रं ॥
 अनवस्करं, चि, (अव अघोर्बर्कना कौथ्येते क्षिप्यते
 अव + कृ + अप्, “वर्षस्त्रोऽवस्कर इति सुडा-
 गमः” नास्ति अवस्कारो मलं यस्य तत् ।)
 निर्मलं । शोधितं । इत्यमरः ॥
 अनवस्था, स्त्री, (अव + स्था भावे अच्, न अवस्था अव-
 स्थानं नञ्समासः ।) तर्कविशेषः । तस्य लक्षणं ।
 अप्रामाण्यकान्तप्रवाहमूलकप्रसङ्गत्वं । यथा,—
 “घटत्वं यदि यावद्घटहेतुवृत्ति स्यात् घटान्यवृत्ति
 स्यात्” । इति तार्किकाः ॥ उपपाद्योपपाद-
 कयोरेविश्रान्तिः । इति मीमांसकाः । दशाभावः ।
 स्थित्यभावः ॥

अना

(“एवमप्यनवस्था स्याद् या मूलक्षतिकारिणी” ।
 इति काव्यप्रकाशे ।)
 अनवस्थानः, पुं, (न अवस्थानमवस्थितिर्यस्य सः ।)
 वायुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ अवस्थितिशून्ये चि ॥
 (चञ्चलः । अव्यवस्थितः ।)
 अनवस्थितिः, स्त्री, (न अवस्थितिः अवस्थानं नञ्-
 समासः ।) चापल्यं । चाञ्चल्यं । अस्थिरता ।
 अधैर्यं । इति हेमचन्द्रः ॥
 अनशूनं, स्त्री, (अशू भावे ल्युट्, न अशूनं भोजनं,
 नञ्समासः ।) भोजनाभावः । उपवासः । इति
 हलायुधः ॥ तद्वति चि ॥ (प्रायोपवेशनं । “तदह-
 मनशूनं कृत्वा प्रातः प्राणानुत्सृजामि” । इति
 पञ्चतन्त्रे ।)
 अनश्वरं, चि, (नशू + कर्त्तरि वरच् न नश्वरं, नञ्-
 समासः ।) सनातनं । निर्यं । ध्रुवं । शाश्वतं ।
 इति हेमचन्द्रः ॥
 (“मत्वा विश्वमनश्वरं निविशते संसारकारात्तद्दे” ।
 इति वैराग्यशतके ।)
 अनसूया, स्त्री, (असु कण्वादिवात् यक् + भावे अ,
 स्त्रियां टाप्, न असूया नञ्समासः ।) असूया-
 भावः । तस्या लक्षणं यथा दृश्यते ।
 “न गुणान् गुणिनो हन्ति स्तौति मन्दगुणानपि ।
 नान्यदोषेषु रमते सानसूया प्रकीर्त्तिता” ॥
 इत्येकादशीतत्वं ॥ अत्रिमुनिपत्नी । इति गारुडे
 २९ अध्यायः ॥ कर्दममुनिकन्या । इति श्रीभा-
 गवतं ॥ असूयाशून्ये चि ॥
 अनहंवादी, [न्] चि, (अहमिति गर्वं वदति यः,
 अहं + वद् + णिनि, उपपदसमासः, ततो नञ्-
 समासः । अहमित्यर्थः ।) गर्वरहितः ।
 “मुक्तसङ्कोऽनहंवादी दृढुत्साहसमन्वितः ।
 सिद्धिसिद्धोर्निर्व्विकारः कर्त्ता सात्विक उच्यते” ।
 इति श्रीभगवद्गीता । अनहंवादी गर्वरहितः ।
 इत्याङ्गिकतत्वं ॥
 अनहङ्कृतिः, स्त्री, (न अहङ्कृतिः अहङ्कारः नञ्-
 समासः ।) अहङ्काराभावः । तत्पर्यायः । अशोचः
 २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (चि नास्ति अहङ्कृतिः
 यस्य इति समासे अहङ्कारशून्यः ।)
 अनक्षः, चि, अक्षिहीनः । अन्धः । न विद्यते
 अक्षिणी यस्य इत्यर्थे ष प्रत्ययः । अक्षिभिन्नः ॥
 अनक्षरं, स्त्री, (न सन्ति प्रशक्तानि अक्षराणि
 यत्र तत् ।) दुर्वचनं । इति भरतः ॥ अवचनार्हं ।
 इति मधुः ॥ गालिप्रभृति । गुणाक्षेपकदोषावि-
 प्कारिवाक्यं । इति केचित् ॥ तत्पर्यायः । अवाचं
 २ । इत्यमरः ॥
 अनक्षि, स्त्री, (अप्रशस्तमक्षि नेचं, नञ्समासः ।)
 कुक्षितच्छुः । तत्पर्यायः । असौम्याक्षि २ । इति
 हेमचन्द्रः ॥
 अनाकुलः, चि, (न आकुलः नञ्समासः ।) स्थिरः ।
 एकाग्रः । अयाकुलः । अव्ययः । इति जटाधरः ।
 (“अनाकुलाऽविक्लवा च सुसम्भ्रान्ता च मे मतिः” ।
 इति रामायणे ।)
 अनाक्रान्ता, स्त्री, (कौरपि न आक्रान्ता आक्रामितुम-

अना

योग्या कण्टकथापत्वात्, नञ्समासः ।) कण्ट-
 कारीरक्षः । इति रत्नमाला ॥ अनाक्रमणवि-
 शिष्टे चि ॥
 अनागतं, चि, (आङ् + गम् + कर्त्तरि क्तः, न आगतं
 नञ्समासः ।) भविष्यत् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अनायातं । अनुपस्थितं । अज्ञातं । यथा—
 (“तावद्भयस्य भेतयं यावद्भयमनागतं” ।
 इति पञ्चतन्त्रे ।)
 “अनागतादिस्त्रिभुगे न स्यादनुमितिलक्षणा” ।
 इति भाषापरिच्छेदः ॥
 अनागतार्त्तवा, स्त्री, (न आगतमप्राप्तमार्त्तवं स्त्री-
 पुष्यविकाराशनं यस्याः सा, स्त्रियां टाप् । ऋतु +
 अण् ।) अप्राप्तऋतुका । अरजस्ता । तत्पर्यायः ।
 गौरी २ नमिका ३ । इत्यमरः ॥
 अनाचारः, पुं, (न कुक्षित आचारः नञ्समासः ।
 नञ्च अप्राप्तस्य अभावात्तु आचाराभावः ।)
 कदाचारः । अशुद्धाचारः । श्रुतिस्मृतिविरुद्ध-
 कर्मकरणं । यथा,—
 “सर्वदेशेऽन्यथाचारः पाथि ताम्बूलचूर्णं” ॥
 इति स्मृतिः ॥ तद्विशिष्टे चि ॥
 अनातपः, पुं, (आङ् + तप् + अच्, आतपस्य रौद्रस्या-
 भावः नञ्समासः ।) रौद्रभावः । क्रिया । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ (चि क्रियाविशिष्टे ।
 “खल्वाटोदिवशेश्वरस्य किरणैः सन्नापिते मन्त्रके ।
 वाञ्छन् देशमनातपं विधिवशात् विलस्य मूलं
 गतः” । इति नीतिशतके ।)
 अनानुरः, चि, (न आनुरः रोगी नञ्समासः ।)
 अरोगी । यथा,—
 “तेषामनानुराः पूर्वे वातलाद्याः सदानुराः” ।
 इति चरकः । (“भेजे धर्ममनानुरः” । इति
 रघुवंशे ।)
 अनाथः, चि, (नास्ति नाथः आश्रयो यस्य सः ।)
 प्रभुहीनः । नाथशून्यः । यथा,—
 “वना वना वनाधवत् खजिवना वनाभवत्” ।
 इति नकोदयः ।
 (“नाथवन्तस्त्वया लोकास्त्वमनाथा विपद्यसे” ।
 इति उत्तरचरिते ।)
 अनारदः, पुं, (आ + दृ + भावे अच्, न आदरः नञ्-
 समासः ।) निरादरः । तत्पर्यायः । परिभवः २
 परिभावः ३ तिरस्त्रिया ४ रीडा ५ अवमानना ६
 अवज्ञा ७ अवहेलं ८ असूक्ष्मं ९ । इत्यमरः ॥
 असूक्ष्मं १० असूक्ष्मं ११ असूक्ष्मं १२ । इति
 भरतः ॥ (“गुणेषु रागो असनेऽनारदः” । इति
 पञ्चतन्त्रं ।)
 अनारिः, चि, (नास्ति आदिः कारणं यस्य
 सः ।) आदिरहितः । उत्पत्तिशून्यः । स्वयम्भूः ।
 यथा,—
 “अनारिदिर्गोविन्दः सर्वकारणकारण” ।
 इति ब्रह्मसंहिता ॥
 अनारुतः, चि, (आ + दृ + कर्मणि क्तः, न आरुतः
 नञ्समासः ।) निरादरः । अवज्ञातः । अव-
 मानितः । इति हेमचन्द्रः ॥